

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review &lt; מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

נדריים-כל כנויי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האומר לחבירו מודר אני וכו'.												◊
בכולן עד שיאמר שאני אוכל לך, שאני טועם לך.	שמואל:											◊
מודר אני ממך, מופרשני ממך, מרוחקני ממך - ה"ז אסור שאני אוכל לך, שאני טועם לך - ה"ז אסור	מיתבי:											⚡
בד"א - באומר שאני אוכל לך, שאני טועם לך.	הכי קתני:											◊
שאני אוכל לך שאני טועם לך - אסור, מודרני ממך ומופרשני ממך מרוחקני ממך - ה"ז אסור	והתניא איפכא:											⚡
וכבר אמר מודרני	תני הכי:											!
אי הכי, היינו רישא ועוד, אסור אסור ל"ל למתני												⚡
טעמא דאמר שאני אוכל לך, שאני טועם לך - הוא דאסור וחבירו מותר, אבל אמר מודרני הימך להודיה - שניהן אסורין	אלא אמר שמואל:											◊
מודרני הימך - שניהן אסורין.	כי הא דאמר ר' יוסי בר' חנינא:											■
הריני עליך חרם - המודר אסור, אבל מדיר לא	תנן:											⚡
כגון דפריש ואת עלי לא.												!
את עלי חרם - הנודר אסור, אבל מודר לא	[תנן]											⚡
כגון דפריש ואנא עלך לא.												!
אבל סתמא מאי? שניהן אסורים												⚡
הריני עליך ואת עלי - שניהן אסורין	הא מדקתני סיפא:											⚡
הדין הוא דשניהם אסורין, הא סתמא - הוא אסור וחברו מותר												⚡
מודר אני לך - שניהם אסורין, מודרני הימך - הוא אסור וחברו מותר.	אלא הכי אתמר דר' יוסי בר' חנינא:											◊
והא מתניתין דקתני הימך, ואוקימנא למתניתין לשמואל, בכולן עד שיאמר שאני טועם לך ושאני אוכל לך - הוא דאסור וחברו מותר, אבל במודרני הימך - שניהם אסורין												⚡
טעמא דאמר שאני אוכל לך ושאני טועם לך - הוא דאין הוא אסור אלא באכילה, הא מודרני ממך - אסור אפילו בהנאה.	אלא מעיקרא דשמואל הכי איתמר:											◊
ואם לא אמר אלא שאני אוכל לך ושאני טועם לך - אסור אפילו בהנאה	אי הכי, לימא שמואל הכי:											⚡
טעמא דאמר שאני אוכל לך ושאני טועם לך - הוא דאסור, אבל אמר מודרני הימך - לא משמע דאמר אסור	אלא הכי איתמר:											◊
מאי טעמא?												^
מודר אני ממך - לא משתעינא בהדך משמע, מופרשני ממך - דלא עבידנא עמך משא ומתן משמע, מרוחקני ממך - דלא קאימנא בד' אמות דילך משמע.												!
ידיים שאין מוכיחות לא הוויין ידיים	לימא קסבר שמואל:											⚡
אין, שמואל מוקים לה למתני' כר' יהודה												!
ידיים שאין מוכיחות לא הוויין ידיים	דאמר: [רבי יהודה]											!
גופו של גט: הרי את מותרת לכל אדם	דתנן: [רבנן]											◊
ודין דיהוי ליכי מינאי ספר תירוכין ואיגרת שבוקין.	רבי יהודה:											◊
אמאי דחיק שמואל לאוקומה למתני' כרבי יהודה? לוקמה כרבנן אע"ג דאין ידיים מוכיחות												⚡
מתני' קשיתה, אמאי תאני שאני אוכל לך, שאני טועם לך? ליתני שאני אוכל, שאני טועם ש"מ, בעינן ידיים מוכיחות.	רבא:											!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

נדרים-כל כנויי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ידיים שאין מוכיחות - אביי אמר: הוויין ידיים	איתמר: [אביי]			◊	■							ה:
לא הוויין ידיים.	רבא:			◊	■							ה:
אמר קרא: (במדבר 1) נזיר להזיר לי", מקיש ידות נזירות לנזירות, מה נזירות בהפלאה, אף ידות נזירות בהפלאה.	אמר רבא: רבי אידי אסברה לי:				■							ה:
לימא, בפלוגתא דר' יהודה ורבנן קמיפלג?				?								ה:
גופו של גט: הרי את מותרת לכל אדם	דתנן: [רבנן]			◊	■	?						ה:
ודין דיהוי ליכי מינאי ספר תירוכין וגט פטורין ואיגרת שבוקין	רבי יהודה:			◊	■	?						ה:
אביי דאמר כרבנן, ורבא דאמר כרבי יהודה						?						ה:
אנא דאמרי אפי' לר' יהודה, עד כאן לא קאמר רבי יהודה בעינן ידיים מוכיחות - אלא גבי גט, דבעינן כריתות וליכא, אבל בעלמא מי שמעת ליה?	אמר לך אביי:					!						ה:
אנא דאמרי אפי' לרבנן, ע"כ לא קאמרי רבנן דלא בעינן ידיים מוכיחות - אלא גבי גט, דאין אדם מגרש את אשת חבריו, אבל בעלמא מי שמעת להו?	ורבא אמר:					!						ה:
הרי הוא עלי, הרי זה עלי - אסור, מפני שהוא יד לקרבן	מיתיבי:					?						ו:
טעמא דאמר עלי - הוא דאסור, אבל לא אמר עלי - לא						■						ו:
תיובתא דאביי?						?						ו:
טעמא דאמר עלי - הוא דאסור, אבל אמר הרי הוא ולא אמר עלי - הרי הוא דצדקה קאמר.	אמר לך אביי:					!						ו:
והא מפני שהוא יד לקרבן קתני?						?						ו:
אלא אימא: טעמא דאמר עלי - הוא אסור וחבירו מותר, אבל אמר הרי הוא - שניהן אסורין, דדלמא הרי הוא הקדש קאמר.						!						ו:
הרי זו חטאת, הרי זו אשם, אע"פ שהוא חייב חטאת ואשם - לא אמר כלום. הרי זו חטאתי, הרי זו אשמי, אם היה מחויב - דבריו קיימין	מיתיבי:					■						ו:
תיובתא דאביי?						?						ו:
הא מני? ר' יהודה היא.	אמר לך אביי:					!						ו:
אנא דאמרי אפילו לרבי יהודה	והא אביי הוא דאמר:					?						ו:
הדר ביה.						!						ו:
אלא לימא, רבא דאמר כרבי יהודה						?						ו:
אנא דאמרי אפילו לרבנן, עד כאן לא קאמרי רבנן דלא בעינן ידיים מוכיחות - אלא גבי גט, דאין אדם מגרש את אשת חבריו, אבל בעלמא בעינן ידיים מוכיחות.	אמר לך רבא:					!						ו:
יש יד לקידושין או לא?	בעי רב פפא:										^	ו:
היכי דמי?											^	ו:
אילימא דאמר לה לאשה הרי את מקודשת לי, ואמר לחבירתה ואת נמי						!						ו:
פשיטא, היינו קידושין עצמן						?						ו:
אלא כגון דאמר לה לאשה הרי את מקודשת לי, ואמר לה לחבירתה ואת, מי אמרין ואת נמי אמר לה לחבירתה, ותפסי בה קידושין לחבירתה, או דלמא ואת חזאי אמר לה לחבירתה, ולא תפסי בה קידושין לחבירתה?						!						ו:
ומי מבעי ליה לרב פפא?						?						ו:
מי סבר שמואל ידיים שאין מוכיחות הויין ידיים?	והא מדאמר ליה רב פפא לאביי:					?					^	ו:

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פסיקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> <b>O מעשה-story</b>	<b>statement-מימרא</b> ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer <b>proof-ראיה</b>
---	---

נדרים-כל כנויי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מכלל דסבירא ליה לרב פפא דיש יד לקידושין												⚡	ו.
חדא מגו מאי דסבירא ליה לשמואל אמר ליה לאביי.												⚡	ו.
יש יד לפאה, או אין יד לפאה?	בעי רב פפא:											⚡	ו.
היכי דמי?												⚡	ו.
אילימא דאמר הדין אוגיא ליהוי פאה והדין נמי												!	ו.
ההיא פיהא מעלייתא היא												⚡	ו.
כי קא מיבעיא ליה - כגון דאמר והדין ולא אמר נמי												⚡	ו.
מאי?												⚡	ו.
מכלל דכי אמר שדה כולה תיהוי פאה הווי פאה												⚡	ו.
אין												!	ו.
מנין שאם רוצה לעשות כל שדהו פאה עושה? ת"ל: (ויקרא יט) פאת שדך	והתניא:											⚡	ו.
מי אמרינן כיון דאיתקש לקרבנות, מה קרבנות יש להם יד אף פאה יש לה יד, או דלמא כי איתקש - לבל תאחר הוא דאיתקש?												⚡	ו.
והיכא איתקש?												⚡	ו.
(דברים כ"ג) מעמך - זה לקט שכחה ופאה.	דתניא:											⚡	ז.
יש יד לצדקה, או אין יד לצדקה?												⚡	ז.
היכי דמי?												⚡	ז.
אילימא דאמר הדין זוזא לצדקה והדין נמי												!	ז.
ההוא צדקה עצמה היא												⚡	ז.
אלא כגון דאמר הדין ולא אמר נמי, מאי? הדין נמי צדקה קאמר, או דלמא מאי והדין - לנפקתא בעלמא קאמר, ודבורא הוא דלא אסקיה												!	ז.
מי אמרינן כיון דאיתקש לקרבנות, דכתיב (דברים כ"ג) בפוך - זו צדקה, מה קרבנות יש להן יד אף צדקה יש לה יד, או דלמא לבל תאחר הוא דאיתקש?												⚡	ז.
יש יד להפקר, או דלמא אין יד להפקר?												⚡	ז.
היינו צדקה												⚡	ז.
אם תמצא לומר קאמר, אם תמצא לומר יש יד לצדקה, דאין היקש למחצה												!	ז.
הפקר מי אמרינן היינו צדקה, או דלמא שאני צדקה, דצדקה לא חזיא אלא לעניים, אבל הפקר בין לעניים בין לעשירים?												⚡	ז.
יש יד לבית הכסא או לא?	בעי רבינא:											⚡	ז.
היכי דמי?												⚡	ז.
אילימא דאמר הדין ביתא ליהוי בית הכסא והדין נמי												!	ז.
ההוא בית הכסא נמי הוה												⚡	ז.
אלא כגון דאמר והדין ולא אמר נמי												!	ז.
מאי? הדין דאמר - והדין נמי בית הכסא, או דלמא מאי והדין - לתשמיש בעלמא קאמר?												⚡	ז.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review &lt; מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

נדרים-כל כנויי	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מכלל דפשיטא ליה לרבינא דיש זימון לבית הכסא										■		ז.
הזמינו לבית הכסא, מהו? הזמינו לבית המרחץ, מהו? זימון מועיל או אין זימון מועיל	והא מיבעיא ליה לרבינא:									⚡	◊	ז.
רבינא, חדא מגו חדא קמיבעיא ליה: זימון מועיל או אין זימון מועיל? את"ל יש זימון, יש יד או אין יד?										!	◊	ז.
תיבעי ליה.										■		ז.
מנודה אני לך וכו'.											■	ז.
מודה ר"ע, לענין מלקות שאינו לוקה, דאם כן, ניתני: ר' עקיבא מחמיר.	אביי:										◊	ז.
בנדינא מינך - דכולי עלמא לא פליגי דאסור, משמתנא מינך - לכולי עלמא שרי, במאי פליגי? במנודה אני לך	רב פפא:										◊	ז.
לישנא דנדינא הוא	דרכי עקיבא סבר:									♦	■	ז.
לישנא דמשמתנא הוא.	ורבנן סברי:									♦	■	ז.
ופליגא דרב חסדא											◊	ז.
דההוא גברא דאמר משמתנא בנכסיה דבריה דרב ירמיה בר אבא, אתא לקמיה דרב חסדא										○	◊	ז.
לית דחש לה להא דרבי עקיבא	א"ל: [רב חסדא]									■	◊	ז.
במשמתנא פליגי.	קסבר: [רב חסדא]									■	■	ז.
נדהו בפניו - אין מתירין לו אלא בפניו, נדהו שלא בפניו - מתירין לו בין בפניו בין שלא בפניו.	רבי אילא אמר רב:										◊	ז.
השומע הזכרת השם מפי חברו - צריך לנדונו, ואם לא נידהו - הוא עצמו יהא בנידוי, שכל מקום שהזכרת השם מצויה - שם עניות מצויה, ועניות כמיתה, שנאמר: (שמות ד) כי מתו כל האנשים	רב חנין אמר רב:										◊	ז.
כל מקום שנתנו חכמים עיניהם - או מיתה או עוני.	ותניא:										■	ז.
ההו קאימנא קמיה דרב הונא, שמעה להך איתתא דאפקה הזכרת השם לבטלה, שמתה ושרא לה לאלתר באפה.	רבי אבא: [רב הונא]										○	ז.
ש"מ תלת:											■	ז.
ש"מ, השומע הזכרת השם מפי חברו - צריך לנדונו											◊	ז.
וש"מ, נידהו בפניו - אין מתירין לו אלא בפניו											◊	ז.
וש"מ, אין נידוי להפרה ולא כלום.											◊	ז.
תלמיד חכם מנדה לעצמו ומיפר לעצמו.	רב גידל אמר רב:										◊	ז.
פשיטא											⚡	ז.
מהו דתימא אין חבוס מתיר עצמו מבית האסורין, קמ"ל.											!	ז.
היכי דמי?											^	ז.
כי הא דמר זוטרא חסידא כי מחייב בר בי רב שמתא, משמית נפשיה ברישא והדר משמת בר בי רב, וכי עייל לביתיה, שרי לנפשיה והדר שרי ליה.	[מר זוטא חסידא]										○ !	ז.
מנין שנשבעין לקיים את המצוה? שנאמר: (תהלים קיט) נשבעתי ואקיממה לשמור משפטי צדקך.	ואמר רב גידל אמר רב:										■	ח.
והלא מושבע ועומד מהר סיני הוא											⚡	ח.
אלא הא קמ"ל, דשרי ליה לאיניש לזרוזי נפשיה.											!	ח.
האומר אשכים ואשנה פרק זה, אשנה מסכתא זו - נדר גדול נדר לאלהי ישראל.	ואמר רב גידל אמר רב:										■	ח.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review &lt; מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

נדריים-כל כנויי	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
והלא מושבע ועומד הוא, ואין שבועה חלה על שבועה											⚡	ה.
מאי קמ"ל? דאפי' זרוזי בעלמא											⚡ !	ה.
היינו דרב גידל קמייטא											⚡ ⚡	ה.
הא קמ"ל, כיון דאי בעי פטר נפשיה בקרית שמע שחרית וערבית, משום הכי חייל שבועה עליה.											⚡ !	ה.
האומר לחבירו נשכים ונשנה פרק זה - עליו להשכים, שנאמר: (יחזקאל ג) ויאמר אלי (בן אדם) קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד ה' עומד.	ואמר רב גידל אמר רב:										■ ◊	ה.
נידוהו בחלום - צריך ל' בני אדם להתיר לו והוא דתנו הלכתא, אבל מתנו ולא תנו - לא	רב יוסף:										■ ◊	ה.
ואי ליכא דתנו הלכתא, אפילו מתנו ולא תנו											■ ■	ה.
ואי ליכא, לייול וליתב אפרשת דרכים ויהיב שלמא לבי י', עד דמקלעי ליה עשרה דגמרי הלכתא.											■ ■	ה.
ידע מאן שמתיה, מהו דלישרי ליה?	רבינא לרב אשי:										^ ◊	ה.
לשמותיה שויה שליח, למישרי ליה לא שויה שליח.	אמר ליה: [רב אשי]										! ◊	ה.
שמתיה ושרו ליה בחלמיה, מאי?	רב אחא לרב אשי:										^ ◊	ה.
כשם שאי אפשר לבר בלא תבן, כך אי אפשר לחלום בלא דברים בטלים.	אמר ליה: [רב אשי]										! ◊	ה.
רבינא הוה לה נדרא לדביתהו, אתא לקמיה דרב אשי											○	ה:
בעל מהו שיעשה שליח לחרטת אשתו?	אמר ליה: [רבינא]										^ ◊	ה:
אי מכנפין - אין, אי לא - לא.	אמר ליה: [רב אשי]										! ◊	ה:
ש"מ תלת:											■	ה:
ש"מ, בעל נעשה שליח לחרטת אשתו											■ ◊	ה:
וש"מ, לא שרי למישרי נדרא באתרא דרביה											■ ◊	ה:
וש"מ, כי מכנפין שפיר דמי.											■ ◊	ה:
ושמתא - אפי' באתרא דרביה.											■ ◊	ה:
ויחיד מומחה שרי שמתא.											■ ◊	ה:
מאי דכתיב: (מלאכי ג) וזרחה לכם יראי שמי? אלו בני אדם שהן יראין להוציא שם שמים לבטלה.	רבי שמעון בר זביד א"ר יצחק בר טבלא א"ר חייא אריכא דבי ר' אחא א"ר זירא א"ר אלעזר א"ר חנינא א"ר מיאשה משמיה דרבי יהודה בר אבילעאי.										^	ה:
שמש צדקה ומרפא - אמר אביי: ש"מ, חרגא דיומא מסי.	[אביי]										⚡ ■ ◊	ה:
ופליגא דר"ש בן לקיש											■	ה:
אין גיהנם לעולם הבא, אלא הקב"ה מוציא חמה מנרתיקה, צדיקים מתרפאין בה ורשעים נידונין בה, שנאמר: וזרחה לכם יראי שמי שמש וגו' ולא עוד, אלא שמתעננין בה, שנאמר: (מלאכי ג) ויצאתם ופשתם כעגלי מרבץ. והרשעים נידונין בה, שנא': (מלאכי ג) הנה היום בא בוער כתנור וגו'.	דאמר: [ר"ש בן לקיש]										⚡ ■ ■ ◊	ה:
כנדרי רשעים - נדר בנוזר ובקרבן ובשבועה											■	ט.
כנדרי כשרים - לא אמר כלום, כנדבותם - נדר בנוזר ובקרבן.											■	ט.

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>	<p>מקרא-key</p>
--	---	-----------------

Talmud Navigator

נדריים-כל כנויי	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא													
ודלמא הכי קאמר: כנדרי רשעים לא נדרנא									?		ט.		
באומר כנדרי רשעים הריני עלי והימנו, הריני בנוירות עלי בקרבן, הימנו בשבועה.	שמואל:								!	◇	ט.		
הריני נזירות, דלמא הריני בתענית קאמך									?		ט.		
כשהיה נזיר עובר לפניו.	שמואל:								!	◇	ט.		
הימנו בשבועה, דלמא הימנו דאכילנא קאמך									?		ט.		
דאמר הימנו שלא אוכל.	רבא:								!	◇	ט.		
אי הכי, מאי למימרא?									?		ט.		
מהו דתימא הא לא מפיק שבועה מפומיה, קמ"ל									!	◇	ט.		
כנדרי כשרים - לא אמר כלום, כנדבותם - נדר וכו'.										■	ט.		
מאן תנא דשאני ליה בין נדר לנדבה? לימא, לא רבי מאיר ולא רבי יהודה									?	◇	ט.		
(קהלת ה) טוב אשר לא תדור וגו' - טוב מזה ומזה שאינו נודר כל עיקר, דברי ר' מאיר	דתניא: [רבי מאיר]								■	■	◇	ט.	
טוב מזה ומזה נודר ומשלם	רבי יהודה:								■	■	◇	ט.	
אפילו תימא ר"מ, כי קא"ר מאיר - בנדר, בנדבה לא קאמר.									!	◇	ט.		
כנדבותם - נדר בניזר ובקרבן	והא קתני:								■	?	ט:		
תני: נדב בניזר ובקרבן.									!	◇	ט:		
מאי שנא נודר דלא? דלמא אתי בה לידי תקלה, נדבה נמי לא, דלמא אתי בה לידי תקלה									?	◇	ט:		
כהלל הזקן									!		ט:		
אמרו על הילל הזקן, שלא מעל אדם בעולתו כל ימיו, מביאה כשהיא חולין לעזרה ומקדישה, וסומך עליה ושוחטה.	דתניא: [הלל הזקן]								■	!	◇	ט:	
הניחא נדבה דקרבנות, נדבה דנזירות מאי איכא למימר?									?	◇	ט:		
סבר לה כשמעון הצדיק									!		ט:		
מימי לא אכלתי אשם נזיר טמא אלא אחד פעם אחת בא אדם אחד נזיר מן הדרום, וראיתו שהוא יפה עינים וטוב רואי וקוצותיו סדורות לו תלתלים, אמרת לו: בני, מה ראית להשחית את שערך זה הנאה? אמר לי: רועה הייתי לאבא בעירי, הלכתי למלאות מים מן המעיין ונסתכלתי בבבואה שלי, ופחו עלי יצרי ובקש לטורדני מן העולם, אמרת לי: רשע למה אתה מתגאה בעולם שאינו שלך, במי שהוא עתיד להיות רמה ותולעה? העבודה, שאגלחך לשמים מיד עמדתיו ונשקתיו על ראשו, אמרת לי: בני, כמוך ירבו נזירי נזירות בישראל, עליך הכתוב אומר: (במדבר ו) איש כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה'.	דתניא, אמר שמעון הצדיק:								○	■	!	◇	ט:
מאי שנא אשם נזיר טמא דלא אכל? דאתי על חטא, כל אשמות נמי לא ליכול, דעל חטא אתן	מתקיף לה רבי מני:								?	◇	ט:		
היינו טעמא, כשהן תוהין נזירין, וכשהן מטמאין ורבין עליהן ימי נזירות מתחרטין בהן, ונמצאו מביאין חולין לעזרה.	א"ל ר' יונה:								!	◇	ט:		
אי הכי, אפילו נזיר טהור נמי									?		ט:		
נזיר טהור לא, דאמודי אמיד נפשיה דיכול לנדור.									!	◇	ט:		
ואיבעית אימא: אפילו תימא רבי יהודה, כי א"ר יהודה - בנדבה, בנדר לא אמר.									!	◇	ט:		
טוב מזה ומזה נודר ומקיים	והקתני:								■	?	י.		
תני: נודב ומקיים.									!	◇	י.		

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review &lt; מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נדרים-כל כנויי	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מ"ש נודר דלא? דילמא אתי בה לידי תקלה, נדבה נמי דילמא אתי לידי תקלה										⚡	◇	י
רבי יהודה לטעמיה										!		י
אדם מביא כבשתו לעזרה ומקדישה, וסומך עליה ושוחטה.	דאמר: [רבי יהודה]									!	◇	י
תינה נדבה דקרבנות, נדבה דנזירות מאי איכא למימר?										⚡		י
רבי יהודה לטעמיה										!		י
חסידים הראשונים היו מתאיין להביא קרבן חטאת, לפי שאין הקב"ה מביא תקלה על ידיהם, מה היו עושין? עומדין ומתנדבין נזירות למקום, כדי שיתחייב קרבן חטאת למקום	דתניא, רבי יהודה:									!	◇	י
לא נדרו בנזיר, אלא הרוצה להביא עולה - מתנדב ומביא, שלמים - מתנדב ומביא, תודה וארבעה מיני לחמה - מתנדב ומביא, אבל בנזירות לא התנדבו, כדי שלא יקראו חוטאין, שנאמר: (במדבר ו') וכפר עליו מאשר חטא על הנפש.	רבי שמעון:									!	◇	י
שמעון הצדיק ורבי שמעון ור' אלעזר הקפר, כולן שיטה אחת הן דנזיר חוטא הוי.	אביי:										◇	י
שמעון הצדיק ורבי שמעון - הא דאמרן											◇	י
ורבי אלעזר הקפר ברבי												י
וכפר עליו מאשר חטא על הנפש - וכי באיזו נפש חטא זה? אלא שציער עצמו מן היין, והלא דברים ק"ו: ומה זה שלא ציער עצמו מן היין נקרא חוטא, המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה מכאן, כל היושב בתענית נקרא חוטא.	דתניא, ר' אלעזר הקפר ברבי										◇	י
והדין קרא בנזיר טמא כתיב										⚡		י
משום דשנה בחטא הוא.										!	◇	י
האומר (לחבירו) קונם, קונח, קונס - הרי אלו כינויין לקרבן											■	מ
חרק חרף - הרי אלו כינויין להרם											■	י
נזיק נזיח, פזיח - הרי אלו כינויין לנזירות											■	י
שבותה, שקוקה, נודר במוהי - הרי אלו כינויין לשבועה.											■	י
כינויין - ר' יוחנן אמר: לשון אומות הן	איתמר: [רבי יוחנן]										◆	י
לשון שבדו להם חכמים להיות נודר בו, וכן הוא אומר: (מלכים א' יב) בחדש אשר בדא מלבו.	רבי שמעון בן לקיש:										◆	י
וטעמא מאי תקינו רבנן כינויין?											^	י
דלא לימא קרבן											!	י
ולימא קרבן											⚡	י
דילמא אמר קרבן לה!											!	י
ולימא קרבן לה!											⚡	י
דילמא אמר לה! ולא אמר קרבן, וקא מפיק שם שמים לבטלה											!	י
מנין שלא יאמר אדם לה' עולה, לה' מנחה, לה' תודה, לה' שלמים? ת"ל: (ויקרא א) קרבן לה', וק"ו: ומה זה שלא נתכוון אלא להזכיר שם שמים על הקרבן, אמרה תורה קרבן לה', לבטלה על אחת כמה וכמה.	ותניא, רבי שמעון										!	י
לימא כתנאי											⚡	י
כינויין כינויין - אסורין	בית שמאי:										◆	י
כינויין כינויין - מותרין	בית הלל:										◆	י

<p><b>disputants-חולקים</b> ♦          ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-<b>central point for summary and review</b>          &lt; מובאה של פסיקה קודמת-<b>insertion of an earlier segment</b>          O מעשה-<b>story</b></p>	<p><b>מימרא-statement</b> ■          ⚡ קושיא-<b>challenge</b>          ^ שאלה-<b>question</b>          ! תירוץ-<b>answer</b>          ■ ראייה-<b>proof</b></p>
---	--

נדירים-כל כנויי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מאי לאו מ"ד כינויי כינויין אסורין, קסבר: כינויין - לשון אומות הן ולמ"ד מותרים, קסבר: לשון שבדו להן חכמים:											⚡
לא, דכולי עלמא כינויין לשון אומות הן											⊖
בהני נמי משתעי אומות	ובית שמאי סברי:										⊖
בהני לא משתעי אומות.	ובית הלל סברי:										⊖
גזרינן כינויי כינויין משום כינויין,	ואיבעית אימא, בית שמאי סברי:										⊖
לא גזרינן כינויי כינויין משום כינויין.	ובית הלל סברי:										⊖
ה"ד כינויי כינויין דנדרים?											⊖
מקנמנא, מקנחנא, מקנסנא.	תני רב יוסף:										⊖
ה"ד כינויי כינויין דחרם?											⊖
טהרקים, חרכים, חרפים.	תני מפשאה:										⊖
כינויי כינויין דנזירות?											⊖
מחזקנא, מנחנא, מפיחנא.	תני רב יוסף:										⊖
מיפחזנא, מאי? מיתחזנא, מאי? מיתעזנא, מאי?	איבעיא להו:										⊖
קינמא מאי? קונם קאמר, או דילמא (שמות ל') קינמן בשם קאמר?	רבינא לרב אשי:										⊖
קינה, מאי? קינה של תרגולין קאמר, או דילמא לשון דקונם?	רב אחא בריה דרב חייא לרב אשי:										⊖
תיבעי.											■
כינויי כינויין דשבועה ה"ד?											⊖
שבואל, שבתיאל, שקוקאל											⊖
שבואל, שבואל בן גרשום משמע											⚡
אלא שבובאל, שבתיאל, שקוקאל											⊖
אמר אשיבתא - לא אמר כלום, אשקיא - לא אמר כלום, קרינשא - לא אמר כלום.	שמואל:										⊖
נדר במוהי - הרי אלו כינויין.											⊖
האומר במוהי - לא אמר כלום, במומתא דאמר מוהי - הרי אלו כינויין לשבועה.	תניא, רשב"ג:										⊖
האומר לחולין שאוכל לך, לא כשר, ולא דכי, טהור וטמא, נותר ופיגול - אסור.											■
כאימרא, כדיריים, כעצים, כאשים, כמזבח, כהיכל, כירושלים, נדר באחד מכל משמשי המזבח, אע"פ שלא הזכיר קרבן - ה"ז נדר בקרבן											■
האומר ירושלים - לא אמר כלום.	רבי יהודה:										■
סברוה מאי לחולין? לא לחולין ליהוי אלא קרבן											⊖
מני מתני?											⊖
אי ר"מ											⊖
לית ליה מכלל לאו אתה שומע הן											⊖



<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review &lt; מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

נדירים-כל כנויי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
כל תנאי שאינו כתנאי בני גד ובני ראובן - אינו תנאי	דתנן, רבי מאיר:											יא
אלא ר' יהודה היא											◇	יא
האומר ירושלים - לא אמר כלום	אימא סיפא, רבי יהודה:										◇	יא
מדסיפא ר' יהודה, רישא לאו רבי יהודה היא											ז	יא
כולה ר' יהודה היא, והכי קתני, שר' יהודה אומר: האומר ירושלים - לא אמר כלום.											◇	יא
וכי אמר כירושלים, לר"י מי מיתסר?											ז	יא
האומר כירושלים - לא אמר כלום, עד שידור בדבר הקרב בירושלים	והתניא, רבי יהודה:										◇	יא
כולה ר' יהודה היא, ותרי תנאי אליבא דר"י.											◇	יא
חולין החולין כחולין, בין שאוכל לך ובין שלא אוכל לך - מותר	תניא:										◇	יא:
לחולין [לחלין] שאוכל לך - אסור											■	יא:
לחולין לא אוכל לך - מותר											■	יא:
רישא מני?											^	יא:
ר' מאיר היא, דלית ליה מכלל לאו אתה שומע הין											◇	יא:
לחולין לא אוכל לך - מותר	אימא סיפא:										◇	יא:
לקרבן לא אוכל לך - ר' מאיר אוסר	והתנן: [רבי מאיר]										◇	יא:
הא לית ליה מכלל לאו אתה שומע הין	וקשיא לן:										ז	יא:
נעשה כאומר לקרבן יהא לפיכך לא אוכל לך	! ואמר רבי אבא:										◇	יא:
הכא נמי הכי קאמר ליה: לא חולין ליהוי לפיכך לא אוכל לך											ז	יא:
האי תנא סבר לה כר' מאיר בחדא ופליג עליה בחדא: סבר לה כותיה בחדא - דלית ליה מכלל לאו אתה שומע הין, ופליג עליה בחדא - בקרבן.											◇	יא:
הא דאמר לחולין, והא דאמר לא לחולין, דמשמע לא ליהוי חולין אלא כקרבן.	רב אשי:										◇	יא: